

Rozjímání

Václav Koubek

Když si chlap do hospody sedne
jen tak si sní a kouří retko svý
má to svůj půvab, je elegantní
nikdo o něm v lokálu neví

když si ale krásná
do salonu sedne
chce si dát klídek
a chvíli svou
je mi to za ní
skoro až trapný
co odpoví mi na nabídku mou

Ne, ne, ne já nejsem smutná
ne, ne, ne já chci být sama
ne, ne, ne nic mi neschází
opravdu mi úzko není
ne ne ne ne

Ta chvíle rozjímání
jen ta jí schází
ten klídek co máme my
to tajuplný
když slunce dveřmi vchází
nás nechá snít a ji prozradí

Když si chlap do hospody sedne
jen tak si sní a kouří retko svý
má to svůj půvab, je elegantní
nikdo o něm v lokálu neví

Ne, ne...
když si ale dáma do lokálu sedne
chce si dát klídek a
chvíli svou
je celý lokál v jednom pozdvižení
hospoda je náhle na nohou